

LA MEITAT DE LA HUMANITAT

L'Assemblea General de les Nacions Unides ha declarat 1975 l'Any Internacional de la Dona. A propòsit d'això, és oportú recordar que el passat novembre tingué lloc a Roma la Conferència de Partits Comunistes dels països capitalistes d'Europa sobre la condició de la dona. El P.C.E. va enviar-hi una delegació encapçalada per M. Azcárate, de la qual formaven part dues companyes del P.S.U.C., Teresa Bonet i Montserrat Sallés. Reproduïm el resum de la conferència fet per Montserrat Sallés:

La convocatòria d'aquesta Conferència a Roma sobre la condició de la dona als països capitalistes era un acord de la Conferència de Brussel·les de PP.CC. d'Europa.

L'objectiu de la convocatòria era el de fer avançar les masses femenines en el terreny jurídic, social, polític i dels usos i costums. Era també el de canviar impressions entre tots els PP.CC. de l'Europa capitalista sobre la manera d'enfocar el problema de les masses femenines en el seu enfrontament no sols com a treballadores, pageses o professionals, sinó com a tals dones, amb el sistema de capitalisme monopolista d'estat, en un moment de crisi d'aquest sistema, de cara a avançar cap a una Europa democràtica, alliberada del pes i poder dels monopolis.

A les tres ponències que va presentar la nostra delegació vam referir-nos a la situació de dictadura, de legalitat feixista, que oprimeix el nostre poble. Aquesta situació ha ocasionat un autèntic retard històric pel que fa a la condició de la dona. Tant en el terreny jurídic, com en el de la família, el treball, els estudis i les professions, es manté un autèntic estatut d'inferioritat de la dona.

Es per això que podem parlar d'alliberar la dona de la doble explotació a la qual es veu condemnada, al treball i a la casa, alliberament lligat de manera indissoluble a la causa de la classe obrera i a l'avenç cap al socialisme.

Amb l'acabament del feixisme estem vivint uns moments d'auge en el moviment popular i democràtic.

El nivell de participació i el paper protagonista que avui juguen gran nombre de dones, comunistes o no, en les mobilitzacions femenines per les reivindicacions més immediates a les barrriades i llocs de treball és de tots conegut. I és precisament perquè hem entès en la nostra pràctica de cada dia que la lluita per l'alliberament de la dona sols té sentit en el marc de la lluita general per la llibertat i el socialisme, que creiem trobar-nos en condicions d'afegir a la lluita reivindicativa més immediata el plantejament, en una perspectiva més general, del combat per la igualtat real de la dona amb l'home.

Si ja avui és important treballar en aquest sentit, més ho serà demà, quan sota la democràcia augmentarà la consciència de les masses femenines de la necessitat d'acabar amb totes les discriminacions que moltes vegades la dona

sofreix, fins i tot revestides de preteses qualitats.

Assumir aquest problema no és fàcil i requereix un debat ideològic al si del nostre partit i en els moviments de masses.

Perquè la doble explotació de què parlàvem abans té un fons estructural i econòmic: als inconvenients i limitacions que el capitalisme posa a tots els explotats, s'afegeixen, en el cas de la dona, gran nombre de treballs i tasques, com a conseqüència de la funció que al llarg de la història se li ha atribuït a la llar i a la família.

En el pla ideològic hi ha una subordinació de la dona que ja comença amb l'educació familiar i escolar. La dona és educada en el concepte d'inferioritat davant del sexe oposat, inferioritat que justifica les discriminacions més exagerades, alhora que és mitificada en un conjunt d'aspectes i que s'imposa una "doble moral", diferent per a la dona i l'home.

Com deia el company Azcárate a l'informe que la nostra delegació va presentar en una de les ponències, "participant en aquests moviments de masses, en la lluita contra el feixisme i per la llibertat, les dones prenen confiança en elles mateixes. La pràctica de la lluita política i reivindicativa dinamitza tot el procés d'alliberament de la dona, i al partit comunista li pertoca un paper específic: fer tot el possible perquè s'elevi el paper de la dona en aquestes lluites, per enderrocar els obstacles de tot ordre que impedeixen o frenen la presència de les dones als llocs de direcció que molt sovint els correspon en la lluita social i política.

"Però, al mateix temps, no adoptem una actitud determinista. El P.C.E., posant en primer lloc tot el que dóna a sumar el màxim de forces en la lluita per la llibertat, no subestima la fondària del viratge que ens cal fer per afrontar, en termes reals, la problemàtica de l'alliberament de la dona. (...) En la lluita per la democràcia avui, i demà per consolidar-la, per desenvolupar-la i dur-la al terreny social i polític, per avançar cap al socialisme, ens cal guanyar, tenir amb les forces del progrés, la major part de les masses femenines, la meitat de la humanitat. (...)

"I alhora és clar que per aconseguir guanyar les masses femenines per a la democràcia, per al progrés, cal que el nostre partit sigui cada vegada més el

partit d'avantguarda, també en el problema femení, com volem ser-ho en tots els terrenys. (...)

"Partim de la idea bàsica que som, a partir de l'alliberament de la classe obrera i de tota la humanitat. Per això ens correspon de ser el partit de l'alliberament de la dona".

Montserrat SALLES

Xirinacs en vaga de fam

A l'Hospital Penitenciari de Cares banchel (Madrid), el sacerdot escoler Lluís M^o. Kirinacs, premi Josep XXIII 1974 concedit per Pax Christi, ve realitzant la seva cinquena vaga de fam. Vaga de fam indefinida per aconseguir: "1) l'amnistia de tots els presos i exiliats polítics, 2) recuperar per al poble els drets de sindicat, associació política, ga i expressió, i 3) dissoldre els grups de poder i els privilegiats tal com ell manifestà en un document que ha adreçat a l'Assemblea de Catalunya.

Davant d'això, i tenint present -com el propi Kirinacs ens recorda- que l'amnistia ha estat demanada per 160.000 espanyols, per 30 associacions legals, per les assemblees obreres 50 grans empreses, hem d'afegir-nos com a comunistes, a l'esforç de dissolució d'aquesta vaga de fam. Hem de incorporar a la solidaritat amb plantejaments d'aquest sacerdot tres elements i sectors de la població, aconseguint que s'afegeixin a la mena d'iniciatives personals dels grups.

Saludem la iniciativa del cristià de Drets Humans de Sant Andreu (Barcelona), i demanem a totes les organitzacions del nostre País Basc l'onze de desembre, reanunciant la lluita per l'amnistia com a objectiu fonamental en l'actual procés d'avenç cap a la ruptura democràtica.